

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, **04-05-2022**

Αριθμός απόφασης: **1036**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ

ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8-10

Ταχ. Κώδικας : 54639 - Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313-332241

E-Mail : ded.thess@aaade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»,

γ. της ΠΟΛ.1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27.04.2017).

2. Την ΠΟΛ.1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366/ΕΞ2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από **14-01-2022** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του
..... του με **Α.Φ.Μ.:**, κατά **α)** της υπ' αρ./**25-11-2021** οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2015 και **β)** της υπ' αρ./**25-11-2021** οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κομοτηνής και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις ανωτέρω προσβαλλόμενες πράξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κομοτηνής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από **14-01-2022** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του **του με Α.Φ.Μ.:**, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προσβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αριθμ.**/25-11-2021** οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2015, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κομοτηνής, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ύψους 1.677,15€, πρόστιμο αρ. 58 του ν. 4174/2013 ύψους 838,58€ και ειδική εισφορά αλληλεγγύης ύψους 97,80€, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 2.613,53€, κατόπιν διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας ύψους 7.129,12€, σύμφωνα με το αρ. 21 παρ. 4 του ν.4172/2013.

-Με την υπ' αριθμ.**/25-11-2021** οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κομοτηνής, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ύψους 5.963,44€, πλέον πρόστιμο αρ. 58 του ν. 4174/2013 ύψους 2.981,72€ και ειδική εισφορά αλληλεγγύης ύψους 138,58€, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 9.083,74€, κατόπιν διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας ύψους 18.090,83€, σύμφωνα με το αρ. 21 παρ. 4 του ν.4172/2013.

Οι ανωτέρω πράξεις εκδόθηκαν ερειδόμενες στην από 25-11-2021 έκθεση μερικού φορολογικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος της Δ.Ο.Υ. Κομοτηνής, για το φορολογικό έτος 2015 και 2016, δυνάμει της υπ' αριθ.**/24-09-2021** σχετικής εντολής του Προϊσταμένου της.

Με τη με αριθμό πρωτοκόλλου**/14-01-2022** ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Θεσσαλονίκης, επικαλούμενος τα παρακάτω:

- 1) Παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας- Μη διενέργεια ουσιαστικού ελέγχου και ελεγκτικών διαπιστώσεων.
- 2) Ακυρότητα επιβολής φόρου και προσαυξήσεων, λόγω έλλειψης αιτιολογημένης εκθέσεως ελέγχου.
- 3) Παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας- Μη συγκοινοποίηση των φερόμενων ως συνημμένων - στην έκθεση ελέγχου - εγγράφων.
- 4) Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- 5) Καθολική άρνηση των διαπιστώσεων και καταλογισμών του ελέγχου, για τις πιστώσεις σε τραπεζικό του λογαριασμό που χαρακτηρίστηκαν προσαύξηση περιουσίας.

Ως προς τον πρώτο, δεύτερο και πέμπτο ισχυρισμό

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο της Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο».

Επειδή, με την παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή περαιτέρω, με την παρ. 4 του άρθρου 29 του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι: «4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)».

Επειδή, με το άρθρο 39 του Ν. 4174/2013 (Φ.Ε.Κ.170 Α'), ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».

Επειδή, με την ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β' Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής: «1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. 2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του

ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.³ Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα. [...] 5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ. [...] 8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. [...] 9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.».

Επειδή περαιτέρω, με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1175/16-11-2017 παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: «1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.2. Γενικά,

επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου [...]. Ως προς τον χρόνο μεταξύ ανάληψης και επανακατάθεσης ισχύουν τα αναγραφόμενα στο ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφό μας.[...].».

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία

εισοδήματος), [...]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους.».

Επειδή περαιτέρω, με το άρθρο 62 του Ν.4170/2013 θεσπίστηκε «Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών» των πιστωτικών ιδρυμάτων και των ιδρυμάτων πληρωμών που λειτουργούν στην Ελλάδα, προκειμένου να διευκολυνθεί η διαβίβαση, αφενός, των αιτημάτων παροχής πληροφοριών των αρμόδιων ελεγκτικών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και, αφετέρου, των απαντήσεων των εν λόγω ιδρυμάτων σε τέτοια αιτήματα. Παράλληλα, λειτουργεί ήδη (από το 2017) στις ελεγκτικές υπηρεσίες της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων το Ειδικό Λογισμικό Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας, το οποίο έχει καταστήσει ταχύτερη και πιο αξιόπιστη και αποτελεσματική τη διασταύρωση των στοιχείων των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος με τα δεδομένα των (ταυτοποιούμενων, ως προς το είδος τους, βάσει ειδικού ενιαίου κωδικολογίου) κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών των φορολογούμενων.

Επειδή, στο άρθρο 64 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.*»

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 28 του Ν. 4174/2013 «*...Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου, την οποία συντάσσει η φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. ...*».

Επειδή, η Έκθεση Ελέγχου, αποτελώντας το δημόσιο εκείνο έγγραφο στο οποίο στηρίζεται η καταλογιστική πράξη, πρέπει να περιέχει πλήρη και αναλυτική αιτιολογία, με την οποία να θεμελιώνεται αδιαμφισβήτητα, τόσο το πραγματικό, όσο και το νομικό μέρος του καταλογισμού, επί ποινής ακυρότητας της σχετικής καταλογιστικής πράξης (ΣτΕ 3108/1996, ΣτΕ 2054/1995, ΣτΕ 1148/1994).

Επειδή, στο άρθρο 65 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) ορίζεται ότι: «*Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή*

οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 147 ΚΔΔ: «1. Αποδεικτικά μέσα είναι: α) η αυτοψία, β) η πραγματογνωμοσύνη, γ) τα έγγραφα, δ) η ομολογία του ιδιώτη διαδίκου, ε) οι εξηγήσεις των διαδίκων, στ) οι μάρτυρες και ζ) τα δικαστικά τεκμήρια».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 148 ΚΔΔ: «Το δικαστήριο χρησιμοποιεί τα αποδεικτικά μέσα κατά την κρίση του και τα εκτιμά ελευθέρως, αυτοτελώς ή σε συνδυασμό μεταξύ τους, εκτός αν ειδική διάταξη νόμου ορίζει διαφορετικά».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 185 ΚΔΔ: «1. Οι μαρτυρικές καταθέσεις τις οποίες προσάγουν οι διάδικοι προαποδεικτικώς λαμβάνονται ενόρκως, ... ενώπιον του ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου της έδρας του δικαστηρίου ή της κατοικίας του μάρτυρα. 2. Ο διάδικος που επιδιώκει τη λήψη μαρτυρικής κατάθεσης κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο επιδίδει, δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες από την κατάθεση, στους λοιπούς διαδίκους, κλήση, η οποία αναφέρει το ένδικο βοήθημα ή μέσο που αφορά η κατάθεση, τόπο, ημέρα και ώρα διεξαγωγής της, το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και τη διεύθυνση της κατοικίας του μάρτυρα, καθώς και το θέμα της κατάθεσης».

Επειδή, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣΤΕ 2152/2017, 4155/2018, 1838/2016, 1...../2012, 1349/2001, 3042/2004), οι προσκομιζόμενες από τους διαδίκους εξώδικες δηλώσεις, επιστολές ή βεβαιώσεις δεν είναι νόμιμα αποδεικτικά μέσα και δεν επιτρέπεται να ληφθούν νομίμως υπόψη, ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, γιατί αποτελούν μαρτυρίες, για τις οποίες δεν τηρήθηκαν οι απαιτούμενες διατυπώσεις για την εγκυρότητά τους. Αποτελούν, όμως, οι εν λόγω δηλώσεις ή βεβαιώσεις νόμιμα αποδεικτικά μέσα, εάν είναι προγενέστερες της προσφυγής και δεν έχουν συνταγεί εν όψει ή επ' ευκαιρία της διοικητικής δίκης ή με σκοπό να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο της δίκης αυτής, ή εάν έχουν τεθεί υπόψη της Διοικήσεως, στο πλαίσιο του ελέγχου που ενδεχομένως διενήργησε πριν από την έκδοση της προσβληθείσης με την προσφυγή πράξης, ώστε να καταστούν στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης.

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1076/26-05-2015: ε) Δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία ότι φέρουν βέβαιη χρονολογία. Απαιτείται συμβολαιογραφικό έγγραφο ή ιδιωτικό έγγραφο με βέβαιη χρονολογία, που να αποδεικνύει τη σύναψη δανείου και την καταβολή των χρηματικών ποσών που καταβλήθηκαν το κρίσιμο φορολογικό έτος. Σύμβαση δανείου που έχει καταρτιστεί στο εξωτερικό, απαιτείται επίσημη μετάφρασή της στα ελληνικά. Επίσης, απαιτείται βεβαίωση εισαγωγής συναλλάγματος για τα εν λόγω ποσά και πιστοποιητικό ευρωποίησης αν είναι σε ξένο νόμισμα.

Επειδή, αιτία του ελέγχου αποτέλεσε έτερος έλεγχος προσαύξησης περιουσίας με άρση τραπεζικού απορρήτου, τρίτου προσώπου (.....-Α.Φ.Μ.....), που κατόπιν επεξεργασίας των κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών της, σε δύο εκ των οποίων συμμετείχε ως

συνδικαιούχος ο προσφεύγων, διαπιστώθηκαν πιστώσεις που έχρηζαν περαιτέρω διερεύνησης, διότι δεν αιτιολογήθηκαν επαρκώς από τον αρχικό ελεγχόμενο. Η φορολογική αρχή διαπίστωσε για τον προσφεύγοντα, προσαύξηση περιουσίας ύψους 7.129,12€ για το φορολογικό έτος 2015 και ύψους 18.090,83€ για το φορολογικό έτος 2016.

Επειδή, στην από 25-11-2021 έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, αναγράφονται οι διατάξεις εκείνες που αποτελούν το νόμιμο έρεισμα για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων και εκτίθενται τα πραγματικά περιστατικά εμπεριστατωμένα, διέπεται από ακρίβεια και πληρότητα και αναφέρεται αναλυτικά στους λόγους που οδήγησαν τον έλεγχο στην κρίση του περί προσαύξησης περιουσίας της παρ. 4 του άρθ. 21 του ν. 4172/2013.

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι πιστώσεις στον υπ' αρ. GR..... λογαριασμό του στην τράπεζα Πειραιώς, δεν συνιστούν προσαύξηση περιουσίας, καθώς δεν είναι πρωτογενείς, καθώς προέρχονται από συγκεκριμένες και γνωστές πηγές. Ειδικότερα:

Ως προς την πίστωση, (κατάθεση επιταγής) ποσού 454,50€, στις 04-09-2015, ο προσφεύγων διατείνεται, ότι συνιστά καταβολή τιμήματος για πώληση σταφυλιού από τον ίδιο στην εταιρία «.....», συνυποβάλλοντας δια της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, προς επίρρωση του ισχυρισμού του, το υπ' αριθ./02-09-2015 Τ.Δ.Α., το αντίστοιχο ζυγολόγιο, την από 12-01-2022 έγγραφη βεβαίωση υπογεγραμμένη από το Διευθύνοντα Σύμβουλο της εταιρίας και αντίγραφο της ισόποσης με αριθμό επιταγής της ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, εκδόσεως της αγοράστριας εταιρίας σε διαταγή του, με ημερομηνία εμφάνισης την 03/09/2015.

Ωστόσο, κατά το υπό κρίση έτος, ο προσφεύγων δεν έφερε καμία ιδιότητα επαγγελματία καθόσον προέβη σε έναρξη επαγγελματικής δραστηριότητας στις 31-12-2016, ως «αγρότης ειδικού καθεστώτος».

Ως προς τις πιστώσεις (καταθέσεις επιταγών):

- ποσού 1.349,60€ στις 16-10-2015, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή της του-Α.Φ.Μ., με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 19-10-2015,

- ποσού 924,00€ στις 06-11-2015, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή του-ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 6-11-2015,

- ποσού 2.943,80€ στις 06-11-2015, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή του του-ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 6-11-2015,

- ποσού 210,00€ στις 06-11-2015, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή της του-Α.Φ.Μ., με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 6-11-2015,

- ποσού 743,40€ στις 06-11-2015, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή της του-ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 6-11-2015,

- ποσού 505,02€ στις 06-11-2015, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή του - ΑΦΜ, επιταγή της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 6-11-2015,

- ποσού 286,90€ στις 04-01-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή της του-ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 4-1-2016,

- ποσού 700,00€ στις 11-04-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή της του-ΑΦΜ, επιταγή της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 11-4-2016,

- ποσού 3.514,60€ στις 13-10-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή της του- ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 13-10-2016,

- ποσού 1.158,69 € στις 01-11-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή του -ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 1-11-2016,

- ποσού 1.269,50€ στις 01-11-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή της του-ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 1-11-2016,

- ποσού 2.528,93€ στις 01-11-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή της του-ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 1-11-2016,

- ποσού 379,20€, στις 01-11-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή της του-ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 1-11-2016,

- ποσού 576,00€ στις 01-11-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή του του-ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 1-11-2016,

- ποσού 106,39€, στις 15-12-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή του -ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 15-12-2016,

- ποσού 440,80€ στις 19-12-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή της του-ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 19-12-2016,

- ποσού 520.60€ στις 15-12-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή της του-ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 15-12-2016,

- ποσού 48,00€ στις 19-12-2016, εκδόσεως της εταιρίας «..... Ε.Π.Ε.» σε διαταγή του του-ΑΦΜ, με αριθμό επιταγής της τράπεζας Ziraat Bankasi και με ημερομηνία εμφάνισης την 19-12-2016,

Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι παραπάνω επιταγές, εκδόσεως της εταιρίας «..... ΕΠΕ», αντισυμβαλλόμενης (πελάτη) συγχωριανών του, κατατέθηκαν στον τραπεζικό του λογαριασμό προς εξυπηρέτησή τους, καθώς για λόγους υγείας, μεγάλης ηλικίας ή ανυπαρξίας μεταφορικού μέσου, αδυνατούσαν να μεταβούν στην τράπεζα προς είσπραξη τους. Για το λόγο αυτό εισπράχθηκαν από τον προσφεύγοντα και το χρηματικό ποσό αποδόθηκε τοις μετρητοίς στους δικαιούχους των επιταγών, την ίδια ημέρα. Προς απόδειξη του ισχυρισμού του, ο προσφεύγων συνυπέβαλε με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή α) Αντίγραφα των δύο όψεων των επιταγών (πλην μίας περίπτωσης), οπισθογραφημένων από τους δικαιούχους τους, που όμως δεν φέρουν την επισημείωση «όνομα στο οποίο θα πληρωθεί», ώστε ο εισπράξας τις επιταγές, να μην αποκτά δικαίωμα αναμεταβίβασης των και β) Υπεύθυνες δηλώσεις της του, της του, του του, του του, για λογαριασμό του αποβιώσαντος πατέρα του, της του, της του και του, που ισχυρίζονται ότι ο προσφεύγων προέβη στην οπισθογράφιση των επιταγών και κατόπιν στην κατάθεσή τους στον τραπεζικό του λογαριασμό, με γνώμονα μόνο την εξυπηρέτησή τους. Ωστόσο οι εν λόγω υπεύθυνες δηλώσεις, με ημερομηνία σύνταξης μετά την 21-12-2021, ήτοι μεταγενέστερη της 25-11-2021, ημερομηνίας έκδοσης των προσβαλλόμενων πράξεων, ως ιδιωτικά έγγραφα δεν έχουν δεσμευτική αποδεικτική ισχύ, διότι φέρεται να συντάχθηκαν ενόψει ή επ' ευκαιρία εξέτασης της ενδικοφανούς προσφυγής από την υπηρεσία μας.

Ως προς τις επιστροφές άτοκων δανείων:

- Ως προς την πίστωση ποσού 1.680,00€ στις 26-04-2016.

Το εν λόγω ποσό χορηγήθηκε ως άτοκο δάνειο στον-Α.Φ.Μ....., στις αρχές του 2016 και επιστράφηκε από τον δανειζόμενο στις 26-04-2016, με κατάθεση στον υπ' αρ. GR..... λογαριασμό του προσφεύγοντος στην τράπεζα Πειραιώς,

-Ως προς την πίστωση ποσού 1.500,00€ στις 29-08-2016.

Το εν λόγω ποσό 1.500,00€, χορηγήθηκε ως άτοκο δάνειο στον του-Α.Φ.Μ. στις αρχές του 2016 και επιστράφηκε από τον δανειζόμενο στις 29-08-2016, με κατάθεση στον υπ' αριθμ. GR..... λογαριασμό του προσφεύγοντος στην τράπεζα Πειραιώς.

-Ως προς την πίστωση ποσού 2.400,00€ στις 19-10-2016,

Το εν λόγω ποσό χορηγήθηκε ως άτοκο δάνειο στον του (αδερφός του πατέρα του)-Α.Φ.Μ. στις αρχές του 2016 και επιστράφηκε από τον δανειζόμενο στις 19-

10-2016, με κατάθεση στον υπ' αριθμ. GR..... λογαριασμό προσφεύγοντος στην τράπεζας Πειραιώς.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή συνυπέβαλε υπεύθυνες δηλώσεις του , για λογαριασμό του αποβιώσαντος πατέρα του , του του και του του , που ισχυρίζονται ότι προέβη σε διευκόλυνσή τους, χορηγώντας τους δάνεια, τα οποία επέστρεψαν απόκως με κατάθεσή τους στον τραπεζικό του λογαριασμό. Ωστόσο, οι εν λόγω υπεύθυνες δηλώσεις, με ημερομηνίες 22-12-2021 και 23-12-2021, ήτοι μεταγενέστερες της έκδοσης των προσβαλλόμενων πράξεων στις 25-11-2021, φέρονται να συντάχθησαν ενόψει ή επ' ευκαιρία της εξέτασης της ενδικοφανούς προσφυγής από την υπηρεσία μας. Περαιτέρω, ως ιδιωτικά έγγραφα δεν έχουν δεσμευτική αποδεικτική ισχύ, ελλείπει μάλιστα άλλων στοιχείων, π.χ. συμβάσεων δανείων, παραστατικών καταβολής χαρτοσήμου, αποδεικτικών εγγράφων εκταμίευσης ή μεταφοράς αντίστοιχων ποσών σε λογαριασμούς των φερόμενων ως «δανειοληπτών»

Συνεπώς οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος περί μη διενέργειας ουσιαστικού ελέγχου, έλλειψης αιτιολογίας και εσφαλμένης κρίσης της φορολογικής αρχής επί των πιστώσεων στον τραπεζικό του λογαριασμό, προβάλλονται αβάσιμα και απορρίπτονται.

Ως προς τον τρίτο ισχυρισμό

Επειδή, στο άρθρο 28 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται : «1. Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί εγγράφως στο φορολογούμενο σημείωμα διαπιστώσεων με τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου και τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου ο οποίος πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένος. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά να λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων στα οποία βασίζεται ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει εγγράφως τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της έγγραφης γνωστοποίησης.»

Επειδή, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι με τις προσβαλλόμενες πράξεις δεν του συγκοινοποιήθηκαν έγγραφα, τα οποία αναφέρονται στην τελευταία σελίδα της από 25-11-2021 έκθεσης ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Κομοτηνής ως επισυναπτόμενα. Ωστόσο από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ο προσφεύγων να αιτήθηκε εγγράφως, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 28 παρ. 1 του Ν.4174/2013, τη λήψη των αντιγράφων αυτών και η ελεγκτική αρχή να μην ανταποκρίθηκε στο αίτημά του.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας λόγω μη συγκοινοποίησης εγγράφων, προβάλλεται παρελκυστικά και απορρίπτεται.

Ως προς τον τέταρτο ισχυρισμό

Επειδή, σύμφωνα με το κατά πάγια νομολογία περιεχόμενο της αρχής της αναλογικότητας, οι επιβαλλόμενοι από τον κοινό νομοθέτη και τη διοίκηση περιορισμοί στην άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι μόνο οι αναγκαίοι και να συνάπτονται προς τον υπό του νόμου επιδιωκόμενο σκοπό. Ένα μέτρο που προβλέπεται από διάταξη νόμου ως κύρωση για παράβαση διατάξεως, τότε μόνον αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, όταν από το είδος ή τη φύση του είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του μέτρου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό (ΟλΣτΕ 990/2004, ΣτΕ 1249/2010). Ο σκοπός που επιδιώκεται εν προκειμένω, είναι ο κολασμός του παραβάτη και η αποτροπή παρομοίων παραβάσεων. Εξάλλου, όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, εν όψει των αναφερθέντων, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος των φόρων αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας, ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Με βάση τα παραπάνω, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας, προβάλλεται αλυσιτελώς και απορρίπτεται.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης **14-01-2022** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του με **Α.Φ.Μ.:**

Φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντος βάσει της παρούσας απόφασης

α) Υπ' αρ. /25-11-2021 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2015, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κομοτηνής.

	Ποσό
Κύριος φόρος	1.677,15
Πρόστιμο άρθρ. 58 ν. 4174/2013	838,58
Εισφορά αλληλεγγύης	97,80

Σύνολο για καταβολή	2.613,53€
---------------------	-----------

Επί του οφειλόμενου φόρου, θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013.

α) Υπ' αρ./25-11-2021 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2016, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Κομοτηνής.

	Ποσό
Κύριος φόρος	5.963,44
Πρόστιμο άρθρ. 58 ν. 4174/2013	2.981,72
Εισφορά αλληλεγγύης	138,58
Σύνολο για καταβολή	9.083,74€

Επί του οφειλόμενου φόρου, θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.